
HIÇ'LİĞE AĞIT

OSMAN GÜNEY

Hasılı geldik ve gidiyoruz şu dünyadan, “*şen olsun Halep şehri*”...

Geçen yıl daha dün gibiydi, gelecek yıl da sanki yarın... Yıllar yılları kovalayıp duruyor işte...

Hayyam'ın dediği gibi:

**“Ey kör, bu yer, bu gök, bu yıldızlar boştur boş
Brak onu bunu da, gönlünü hoş tut hoş
Şu durmadan kurulup dağılan evrende
Bir nefestir alacağın, o da boştur boş...”**

Adama bak, evrene boş ver diyor. Oysa ki biz, şu minicik dünyamıza bile boş ver diyemiyoruz... Nasıl boş verilir ki: “*Ayva sarı nar kırmızı, sonbahar...*” Sürü sürü dertler, şerler, gamlar, zamlar, haksızlıklar, sıkıysa duyma, görme, aldırma...

Evet, aslında tükenen bel ki de yıllar değil, bizleriz... Bakmayın *Hayyam*'ın da aldırma dediğine, gerçekte o da içine sindiremiyor bu anlamsız bitişi:

**“Bu yolun hoş bir yerinde durabilseydik
Ya da bu yolun ucunu görebilseydik
O umut da yok bu umut da, hiç değilse
Kamışlar gibi biçilip, yeniden sürebilseydik...”**

Dahası var, bu kısacık ömürde öyle her isteğinizi de yapamazsınız. Günahı var, sevabı var, vebali var, ayıbı var, var oğlu var... Yine *Hayyam*'a kulak verelim:

**“Yapma diyorsun, yapmamak elimde mi
Sen al demişsin, nasıl çekerim elimi
Hem yap, hem yapma demek bu seninki bana
İnsaf et, kadeh devrilir de dökülmez mi...”**

**Beni özene bezene yaratan kim, sen
Ne yapacağımı da yazmışsın önceden
Demek günah işleten de sensin bana
Öyleyse nedir bu cennet cehennem...”**

Tövbe, tövbe, isyanları oynuyor hazret...

Onu kadehi ile başbaşa bırakalım da, bakalım şimdikiler ne diyor:

**“Doğup yaşıyorlar kimi az, kimi çok
Hepsi de bir amma, kimi aç, kimi tok
Şu insan geçinen kaç milyar kişiyi
Saymaya kalkarsan, kimi var, kimi yok...”**

İlahi *Ümit Yaşar*, içime bir kurt düştü, yani şimdi ben, var mıyım, yok muyum...

Ve de devam ediyor:

**“Allaha varan besteyi duymuş gideriz
Mecnun gibi Leylâ'mıza uymuş gideriz
Bizden kötülük kalmayacak dünyaya
Var olmamızın maksadı buymuş, gideriz...”**

“Bizden kötülük kalmayacak dünyaya”...

“İnsan'ım” diyene bu bile yetmez mi; ama nerde... Tıbbın babası *Hipokrat* da bunu: “*Asıl olan zarar vermemektir –primum nil nocere-* diye özetlemiş..

Görüyorsunuz eloğlu demiş diyeceğini, ekmiş ekeceğini, ben de oturmuş birşeyler demeye çalışıyorum. Hadi canım, “*geçti Bor'un pazarı, sür eşeğini Niğde'ye*”...

Geçip giden nice gökçe ümitlere...